And in this case; even from his peers

ובהא אפילו מחביריו -

OVERVIEW

The גמרא concluded that שמואל maintains that the הלכה is like ברים (that הפת אסורה that הלכה) even though his חברים (the הכמים) disagree with him. עוספות qualifies the extent of this endorsement of שמואל על רבי by שמואל אל פו

- וטעמא דרבי משום דיש שבח עצים בפת ולא מטעם דזה וזה גורם וטעמא דרבי משום -

And the reason רבי maintains that the bread is אסור, is because there is שבח עצים, but not because זוז"ג is זוז"ג -

דשמואל פסיק בהדיא בפרק כל הצלמים (עבודה זרה מט,א) הלכה כרבי יוסי דזה וזה גורם מותר: For שמואל explicitly ruled in פרק כל הצלמים that the law is like זוז"ג that ד"י that ברק כל הצלמים.

SUMMARY

רבי maintains (according to שמואל שבה עצים בפת and יש and מותר.

THINKING IT OVER

Why is a תנור חדש which was נגמר בעצי איסור considered a היסור איסור, 2 it should on its own be considered a case of זוז"ג, since there is the clay of the תנור which is היתר (as there is the strengthening of the תנור hrough עצי איסור)?!

According to the אמרש"א, therefore, when תוספות states that טעמא דרבי is only because of מותר משבח עצים בפת but יש שבו is only because of חותר is, the law of הפת אסורה (according to s'שמואל' will be only either where it was baked in a תנור חדש הפת אסורה or בעצי איסור or בעצי איסור in a הפת אסורה הפת אסורה that הבר בעצי איסור in a בעצי איסור, but not in a בעצי היתר and now the bread is being baked הנור בעצי היתר בעצי היתר.

⁽There is no need for a יוצין to be יותץ [even according to יוצין; it can be יוצין [and used with יוצי, ותצי היתר

² See footnote # 1 (first paragraph).